

ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

Δεν ζωγραφίζω για τα χρήματα

«**Ε**ΙΝΑΙ Η πρώτη φορά που παρουσιάζω δουλειά μου στην πόλη σας με μεγάλη μου χαρά».

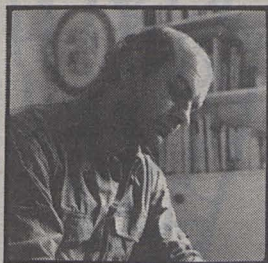
Τα λόγια ανήκουν στο ζωγράφο, χαρακτήρα και σκηνογράφο Αλέκο Φασιανό, του οποίου 40 έργα εκτίθενται από τη Δευτέρα στη Δημοτική Πινακοθήκη της Πάτρας.

Πρόκειται για έργα που αντιπροσωπεύουν την τελευταία 25ετία του καλλιτέχνη και παραχωρήθηκαν για την έκθεση από τη συλλογή του Δημήτρη Πιερίδη.

Από την γκαλερί «Λα Ιν» του Παρισιού, ο γνωστός καλλιτέχνης βρέθηκε στην αχαϊκή πρωτεύουσα, έστω για τη βραδιά των εγκαινίων της έκθεσής του, «καλεσμένος του διεθνούς φεστιβάλ της, που γνωρίζει πολύ καλά από το 1987», όπως μας είπε, όταν παρέστη τότε ως απλός θεατής των εκδηλώσεών της.

Στο αυτονόητο ερώτημα: «αν έμεινε ικανοποιημένος από την παρισινή του έκθεση», όπου παρουσιάστηκε από τον ίδιο φιλοτεχνημένη συλλογή-αφιέρωμα του Ζαν Λακαριέρ για τα ρεμπέτικα τραγούδια, η απάντησή του ήταν: «Πήγε πολύ καλά η έκθεση αυτή καθώς και η παράλληλη έκθεση βιβλίων των νέων Ελλήνων ποιητών».

Παρ' όλα αυτά, ο Αλ. Φασιανός που όταν εκθέτει στο εξωτερικό νιώθει ασυνείδητα σαν τον πρεσβευτή των εν Ελλάδι εικαστικών, κάτι που έλκει το ενδιαφέρον των ξένων, που αντιδρούν θετικά μόνο με την αυθεντική απεικόνιση των χαρακτηριστικών της ζωής κάθε λαού λέει έξω από τα δόντια πως, «σε όλες τις ελληνικές πνευματικές εκδηλώσεις στο εξωτερικό, οι Έλληνες που ζουν εκεί είναι οι μόνοι που δεν

ενδιαφέρονται. Ίσως μάλλον είναι μερικά δικαιολογημένοι, μια και η προσαρμογή τους στον ξένο τρόπο ζωής παίρνει καιρό».

Αφορμή είναι όμως, η πρώτη αυτή έκθεση του Φασιανού στην Πάτρα, που θα διαρκέσει μέχρι τις 4 Αυγούστου, αποτελώντας το εικαστικό γεγονός όχι μόνον του βου Διεθνούς Φεστιβάλ αλλά και του καλοκαιριού, για να φρεσκάρουμε τις απόψεις του σε ό,τι αφορά τη σχέση του με τα χρήματα.

Ο ζωγράφος εξηγείται: «Ποτέ μου δεν ζωγράφισα για τα χρήματα. Και την εποχή που τα έργα μου δεν πωλούνταν αλλά και τώρα που αγοράζονται για μένα τα πράγματα είναι ίδια. Του λόγου μου το αληθές αποδεικνύεται από το γεγονός ότι στην κατοχή μου βρίσκονται πολλοί από τους πίνακές μου. Ο μύθος ότι πολλοί αγοράζουν θολώνει τα πράγματα, αφού αυτοί δεν ξεπερνούν τους 50 στη χώρα μας».

Επειτα ακόμα και η οπτική μερικών, που την τέχνη αντιμετωπίζουν ως χρηματιστηριακή αξία, πάλι αδιάφορο με αφήνει, αφού στο δικό μου κεφάλι νιώθω να γίνεται μια διαρκής πηγαία καλλιτεχνική γένεση. Το πρόβλημα είναι να βρω χρόνο να δημιουργήσω όσα έργα υπάρχουν στο μυαλό μου».

ΧΡΥΣΗ ΚΟΣΜΑΤΟΥ

